

ת"ד 1118/04/15 - מדינת ישראל נגד פותנה רמלאווי

05 דצמבר 2017

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
ת"ד 1118-04-15 מדינת ישראל נ' רמלאווי

מספר פל"א 514710/2014

לפני כבוד השופטת בכירה אטליא וישקין
המאשימה מדינת ישראל

נגד הנאשמת פותנה רמלאווי

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד מיכל גפני

הנאשמת עצמה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

השעה 14:02.

הסנגור לא התייצב, אין בפניי הסבר להעדרו. מצאתי לנכון להיעתר לבקשת הנאשמת ולקיים הדיון בהעדרו.

גזר דין

בקביעת מתחם העונש ההולם, העיקרון המנחה הוא עקרון ההלימה בין חומרת המעשה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם ובין העונש המוטל עליו.

כאשר, מדיניות הענישה אמורה להרתיע מפני בצוע עבירות נוספות ולהעביר מסר ברור על מי שבהתנהגותו פוגע בערך החברתי שהינו פגיעה בביטחון הציבור וסיכון המשתמשים בדרך.

עמוד 1

הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בגרימת תאונת דרכים, בה נפצעה הולכת רגל פציעה קשה.

הנפגעת הייתה קטינה כבת 10 שנים ביום התאונה.

כפי המצוין בכתב האישום, חציית הכביש, לא הייתה במעבר חצייה.

כאמור, מדובר בחבלה קשה, חבלת ראש כפי המפורט בסעיף 4 לכתב האישום.

בטיעוני התביעה לעונש, נמסר עדכון בדבר מצבה הרפואי העדכני של הילדה, וכן נמסרו לעיוני מסמכים החתומים ע"י ד"ר עובד דניאל, מהם עולה כי סובלת מנזקים שיש להניח כי הינם פרמננטיים.

מעבר לעצם התרחשות התאונה, חומרה מיוחדת בכך שהנאשמת כלל לא הייתה רשויה לנהיגת רכב.

מטיעוני הצדדים לעונש, עולה, כי במקביל מתנהל תיק כנגד בעל הרכב בגין התרת נהיגה.

מתחם עונשי נע בין 3 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל וכן פסילה מלקבל רישיון נהיגה לתקופה משמעותית.

אשר לרף הרשלנות, מדובר ברף גבוה, באשר הנאשמת הוסיפה חטא על פשע והסיעה ברכבה אנשים נוספים תוך סיכון חייהם.

מיקומה של הנאשמת במתחם הענישה -

בראש ובראשונה יש לציין כי בנקודת זמן זו, מצויים אנו כשלוש שנים מן התאונה.

אין המדובר בעינוי דין המצדיק הקלה בעונשה של הנאשמת, באשר התביעה הגישה האישום במועד סביר, אלא שהיו קשיים באיתור הנאשמת.

בנוסף, בית המשפט נדרש להוציא צווי מאסר כדי לגרום להתייצבות הנאשמת בפניו.

במקביל, אציין כי לא ניתן לפקוד מלוא התמשכות ההליכים על כתפי הנאשמת.

בנוסף, היו כשלי ייצוג ובעניין זה יש להפנות למספר החלטות אשר מצאו את ביטוין בפרוטוקול בעניין הסנגוריה.

מצאתי לנכון להפריד בין עניינו של הסנגור אשר אף היום בחר להדיר רגליו מאולם בית המשפט, לבין עניינה של הנאשמת.

בקביעת העונש, ניתן משקל לקולא להודאת הנאשמת באשמה.

הודאה זו, חסכה הטרחת העדים ובעיקר חסכה העדת הקטינה ושחזור הטראומה.

הצדק עם הסנגור המבקש בטיעוניו בישיבה הקודמת, המבקש לזקוף לזכות הנאשמת הודאתה המלאה באשמה, שהרי בזכות הודאה זו, בית המשפט פטור מלקבוע ממצאים עובדתיים בשאלת רשלנות תורמת פוטנציאלית של הולכת הרגל.

עוד נמצאנו למדים כי מאז התאונה, לא צברה הנאשמת הרשעות נוספות מכל סוג.

הסנגור ביקש להורות על קבלת תסקיר שירות המבחן.

לא מצאתי מקום להיעתר לבקשה זו.

המדובר בנאשמת בגירה ונתונים בדבר מצבה האישי והמשפחתי - נשמעו מפי סנגורה, כשהם מלווים במסמכים מתאימים.

מטעמים שעניינים צנעת הפרט, מצאתי לנכון להורות על פינוי אולם הדיונים בעת שמיעת נסיבותיה האישיות של הנאשמת.

דברי הסנגור בדבר מסכת אישית קשה "וגירושים מכווערים" הוכחו בפניי באמצעות מסמכים, וכן נוכחתי כי בסופו של יום גורשה מבית משפחת בעלה כשילדיה הקטינים עמה.

כמו כן, נטען בפניי כי בעלה לשעבר סיבך אותה בחובות ועניין זה התגלה רק לאחר גירושיה.

הוצגו מסמכים המעידים על הסתבכות כלכלית משמעותית.

דע עקא - מצאתי לנכון לפקפק בנכונות מלוא הנטען, באשר בפני תיעוד המעיד על חובות מתאריכים מוקדמים הרבה יותר, עניין השומט הבסיס מתחת לטענת "ההפתעה".

על פניו, העונש הראוי לנאשמת הינו עונש מאסר בפועל לתקופה משמעותית מאחורי סורג ובריח.

לאחר ששבתי ובחנתי מכלול טיעוני הצדדים וכשלנגד עיני העובדה כי בחזקתה היום שני קטינים אשר פרנסתם עליה (הנאשמת עובדת היום בבית אבות) - מצאתי לנכון לאפשר ריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות.

- הריני גוזרת על הנאשמת 13 חודשי מאסר מתוכם 6 חודשים בפועל והיתרה על תנאי

שבמשך 3 שנים לא תעבור עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

הריני מורה כי המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות בבית לוינשטיין, רחוב אחוזה 278

רעננה.

הנאשמת תועסק 5 ימים בשבוע, 7 שעות עבודה יומיות, הנאשמת תתייצב לריצוי עונשה

ביום 7.1.18 בשעה 08:00 ביחידת עבודות השירות כמפורט בסעיף 5 לחוות דעת הממונה
הנמסרת לידיה.

הריני מודיעה לנאשמת כי יתכנו שינויים במקום העבודה ובשעת העבודה וכן מזהירה אותה
כי אם לא תרצה העבודות כנדרש, תשלח לריצוי יתרת העונש בין כותלי בית הסוהר.

המזכירות תשלח החלטתי לממונה על עבודות השירות.

- הנני פוסלת את הנאשמת מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 5 שנים ומניינם
מהיום ללא הפקדה. המזכירות תיתן אישור הפקדה בידי הנאשמת.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום י"ז כסלו תשע"ח, 05/12/2017 במעמד הנוכחים.

אטליא וישקין, שופטת בכירה

הוקלדעלידיריות אליהו